

[Korsgaard.]

noget om, er det finansielle, for det vil dog vel ingen benægte, at Hovednerven i Forslaget er det finansielle. Her har der ogsaa været Tovtrækning, og dér har Venstre haft mere Held — ikke saaledes, at de har faaet noget reelt ud af det, for dér har de ikke engang faaet nogle billige langskaffede Støvler, de har paa en vis Maade slet ingenting faaet ud af det, men de har dog paa en Maade faaet vist, at de kunde faa de Radikale og Socialdemokraterne til en hel Del. Men saa har disse to paagældende Partier opgivet det, efter hvad de siger, ud fra den Betragtning, at de ikke kunde gennemføre det; om de har ønsket at gennemføre det, kan jeg ikke vide; det ærede Medlem Hr. Rager siger, at han vilde, og det med al den Varme, han er i Stand til at lægge ind i sine Ord, og jeg maa da antage, at han i hvert Fald personlig mener det, og det kan ikke forbyse mig og interesserer mig ogsaa mindre; det interesserer mig meget mere, hvad Regeringsbænken i den Forstand kan tænke sig at ville gennemføre.

Det Udspil, Venstre har brugt, er meget simpelt; det behøver man ikke engang at være Venstremand for at finde paa; der foreligger mangfoldige gamle Udtalelser om, at de indirekte Skatter er for høje, og det ligger da nær at sige, at dem maa vi have nedsat; og saa vil de jo vide, at det tør hverken Socialdemokrater eller Radikale gaa imod. Og dette skuffer mig. Her maa jeg i særlig Grad holde mig til Socialdemokratiet, idet ogsaa den paagældende Fagminister er Socialdemokrat, og efter min bedste Overbevisning har den højtærede Finansminister ikke handlet som en virkelig Statsmand gennem de Forslag, som han har antydnet. Og det gælder ikke alene denne Lejlighed, men forskellige andre Forslag, der angaar den direkte Beskatning.

Jeg erindrer fra den Tid, da jeg endnu ikke var Rigsdagsmand — det er ogsaa snart mangfoldige Aar siden —, at jeg traf en Mand, der var Medlem af det andet Ting; han var ikke renlivet Konservativ, men han var noget, man vist kaldte Frikonservativ, og han gik for at være en klog Mand; det gik de Frikonservative vist i Almindelighed for; og han sagde, hvad jeg i hvert Fald mener var rigtigt, at med Hensyn til den direkte Beskatning har den jævnt velstillede Befolkning kun et eneste Værn, nemlig det til enhver Tid siddende Ministerium, idet hans Mening var — dengang kendte man ganske vist ikke de høje Sætsler, som vi nu er kommet op paa —, at det vilde altid være umuligt ude i Befolk-

ningen at kæmpe mod en nok saa stor Forhøjelse af den direkte Skat, idet man naturligvis vilde anvende den gammelkendte Ræsonnementsmetode, at selv om Manden med de 50 000 eller 100 000 Kr.s Indtægt skal betale Halvdelen af sin Indkomst, vil han dog have et Beløb tilbage, der er saa langt større end det, den almindelige jævne Befolkning har; og følgelig vil den almindelige Befolkning, altsaa de mange, sige: Ja, men det er jo glimrende, at man sætter denne Beskatning i Vejret!

Her synes jeg altsaa, man maa have Ret til at sige om den nuværende Finansminister, saavel med Henblik paa det, der findes i Betænkningen — det findes jo ikke i Ændringsforslags Form —, som paa det, Ministeren har gjort Forsøg paa at gøre andre Steder med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen, at det, Ministeren her har gjort, netop viser, at han ikke optræder som den virkelige Statsmand i dette Forhold, men som den, der benytter Forholdene til at købe de flest mulige Stemmer. Det, man har tilstræbt gennem det i Betænkningen angivne Forslag om den direkte Beskatnings Forhøjelse, er at kunne formindske visse indirekte Afgifter, og saa siger man altsaa: Det gør vi paa den Maade, at vi forhøjer den direkte Beskatning, men ikke saaledes, at vi forhøjer den for alle, men saaledes, at vi formindsker den direkte Beskatning for de mange og forhøjer den naturligvis til Gengæld saa meget mere for de faa.

Vi har i disse Krisetider ikke saa faa Gange staaet over for at skulle forhøje den direkte Beskatning; aldrig har jeg endnu truffet et Forslag, der gik ud paa i denne Situation at gøre den direkte Beskatning mindre for nogen. Jeg har truffet den Situation, at man har villet undtage visse Indtægtsgrupper fra Forhøjelserne, men faktisk har man praktisk talt altid forhøjet efter den bestaaende Skala, enten det nu har været med 25 pCt., eller hvor meget det kan have været. Her gaar man altsaa paa en Tid, da man tænker at bevæge sig bort fra de indirekte Skatter over til de direkte, til at sige: Men ikke desto mindre skal visse Indtægtsgrupper endda have Nedsættelse.

Det kan ikke være, fordi det virkelig betyder noget for de paagældende Skatteydere at faa denne Nedsættelse. Det kan kun betyde noget i Retning af Agitation, for rent pengemæssigt kan det ikke for den enkelte betyde svært meget. Det maa ogsaa huskes, naar man ser paa Indtægtskalaen, som den her foreligger, at kun Indtægterne under 5 000 Kr. fuldt ud kan udnytte de noksom bekendte Fradragsbe-